

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ,

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 8.
ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

**Γὰ τὸ γκοβέρνο μερικά,
ποὺν ἄγια καὶ λογικά.**

Ἐπέρασε κι' ὁ Θεριστής, περνάει κι' Ἀλωνάρης,
σιγά σιγά κι' ὁ Ἀγουστός, Ὀκτώβρης καὶ Γενάρης,
θα μᾶς πλακώσουν ἢ χιονιές, χρόνος σωστός; θὰ γίνη.
κι' ἀκόμη δὲν θὰ ξέρετε ἂν θάχουμε εἰρήνη.

Σὰν τὰ μωρὰ σὰς παίζουμε σὰν τὰ μωρὰ τὰ βρέφη
νὰ μὴ χαλασούνε τ' Ἀβδούλ τὸ γούστο καὶ τὸ κέρι·
καὶ μόνον ὅταν βαρεθῇ ὁ Τούρκος τὰ συνάφια σας,
θὲ νὰ σὰν ἢ πῆ "πληρώστε με καὶ πάρτε τὰ χωράφια σας",

Ποτὲ μὴν τὸ πιστέψετε, σπουδαῖοι κυβερνήτες
πῶς θὰ γλυτώσετε μ' εὐκολιὰ ἀπὸ τοὺς Ἀρβάντες;
πρὸ εὐκολο νὰ πᾶμ' εμεῖς σ' τὸν Πῶλο μὲ καίρια,
παρὰ ἢ ἀφήσῃ ὁ Ἐτέμ τοῦ Βόλου τὰ τσιρλίκια.

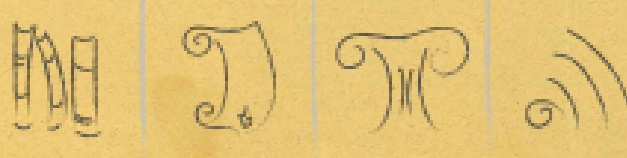
Τὰ λόγια τῶν Δυνάμεων καὶ κάθε ξένου μπόγια,
τῆς καρβάνας τσ' ἀδειανῆς εἶνε, ποὺ λένε, λόγια,
κι' ἂν ἐμιλούσανε γιὰ μᾶς μ' ἀλήθεια θυμωμένες,
εἴρητες δεκατέσσαρες μᾶς εἶχαν καμωμένες.

Σκερθῆτε τὰ καλλίτερα τὰ πράγματα, μινίστροι
μὴν ἀπολάτε τὸ στρατὸ σὰν πρόβατ' ἀρ' τῆ στάνη,
μήπως καὶ βροῦνε τὸν Ἐτέμ τῆς πίστεως οἱ οἰστροί,
κι' ἔρθη κι' ἐδῶ νὰ ζαπλωθῇ σ' τ' Ἀσσιώτη τὸ μπορτζάνι.

Μὴν ἀπολάτε τὸ στρατὸ χωρὶς κἀνένα γούστο.
κι' ἔρθουν ἐδῶ Νιζάμκδες καὶ πάρουνε το μούστο·
μὴν ἀρζιώνεις τὸ στρατὸ κοκκινοσκούρη Ῥάλλη,
γιατ' ὕστερα μὲ δυσκολοιὰ τονὲ μαζώνεις πάλι.

Λένε πῶς θάρτη ἔλεγχος σ' τὸν τόπο ξενικός,
καὶ νέος περιέζωσεν τὸν κόσμον πανικός,
πῶς θὰ μᾶς πάρουν τὰ λεπτὰ εἰς ὥρας καταλλήλους,
ποῦχαν ἀνάγκας οἱ Ῥωμηοὶ νὰ κλέπτωσιν ἀλλήλους.

Εἶδα σ' τὸν κόσμον συρφορές, εἶδα ματκαραλίκια
εἶδα μεγάλα ξαφνικά, μεγάλα βεζιλίκια
μὰ σὰν αὐτὸ τὸ σημερινὸ πάπαθ' ἢ Ῥωμηοσύνη,
οὔτε ἀκόμη ἔγινε, οὔτε ποτὲ θὰ γίνη.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
 ΑΡ.ΣΥ.ΥΛ.ΦΙ.0015

Άρθρον γὰ τὰς ἐξετάσεις,
ποῦ σὲ κάνει νὰ τὰ χάσης.

Ἐφέτος μ' ὅλη τοῦ Ἐτέμ τὴν ἀζαρνη φοβέρα,
καὶ μ' ὄλον ὅτι βρήκαμε ἀδίκως τὸν μπελιᾶ μας,
κι' ἐνώ κακὰ ἔφερεν ἡ μιὰ κι' ἡ ἄλλη μέρα,
μεγάλην εἶχεν πρόουδοντὰ θλιυκὰ σκολεϊγὰ μας.

* * *

Κι' εἶδα τῆς Μόρφου τὸ σκολεϊγὸ ποῦ τόσα χρόνια ζῆ,
κι' ἐπρόκοψε τῆς ἴμορφονιῆς π' ἀποτελοῦν τὴν κρέμα,
νὰ κάμῃ ἴφετος θαύματα· ἀλλὰ καὶ τοῦ Ῥαζῆ,
ἀν' πῶ πως εθριάβευσε, καθέλου δὲν εἶν' ὑίμα.

* * *

Μὰ καὶ σ' τὸ ἄλλο τὸ σκολεϊγὸ τὸ Ἑλένης Μαζαράκη
πολὺ πολὺ ἐξύπνησε κάθε μικρὸ παιδάκι
κι' ἐφάνη πῶς σ' τὰ Γαλλικὰ δὲν πῆγαν τοῦ κακοῦ,
οἱ κόποι καὶ τὰ βάσανα τῆς ματμαζέλ Γραικοῦ.

* * *

Κι' εἶν' ἡ Γραικοῦ ἡ ματμαζέλ, δασκάλισσα ξιφτέρη
καὶ σὰν ἐκεῖνη Γαλλικὰ ἄλλος Γραικὸς δὲν ξέρει,
κι' εἶπε τοῦ Γάλλου τοῦ Ντρεσέ, ποῦ τὸν ἐξάιρουν φῆμαι,
μὲ τὸ ἐξετάσεις πῶκαμε, " βρε Γάλλε τ' εἶσαι τ' εἶμαι. "

* * *

Καὶ τί δὲν ἐθαυμάσαμε μ' αὐτὰς τὰς ἐξετάσεις.
τί κωμωδίαις ἐκτακτες ποῦτανε νὰ τὰ χάσης,
τόσο, ποῦ ἐλυπήθηκα μὲσ' ἀπὸ τὴν καρδιά μου,
ποῦ δὲν εἶμαι κι' ἐγὼ τατᾶς, νὰ βάλλω τὰ παιδιὰ μου.

* * *

Ἐρεῖναμ' ὅλοι ἀναυδοὶ, χαζοὶ κι' ἐστατικοὶ,
μὲ τὴν γυμναστικὴν
κι' ἐφώναξαν τὰ στόματα τῶν ἐρεθέντων οὐλα,
" χαλάλι Ζαχαρούλα. "

* * *

Χαλάλι σου δασκάλισσα ποῦ μ' εὐμορφα γυμνάσια,
ἴδονάμωσες τὰ θλιυκὰ τοῦ τόπου μας θανάσια,
χαλάλι σου δασκάλισσα, σ' τὸ γύμνασιον περφέτα,
πῶθόλωσ' ἡ σθερτέτα σου τὸ μάτι τοῦ Μολφέτα.

* * *

Ἰὶ θεάμα πρωτοα ἐς αὐτὸ τῶν γυμνασίων!
Ἰὶ βλέπης ξύλα καὶ κοντοὺς σὲ χέρια κορασιῶν!

χαλάλι σου δασκάλισσα π' ὄλες τὸ Ἄργουστὸλιώτισες,
ὅτ' ἀβγάλης δὲν ἀμύχρες κι' ἀνδρείες σὰ Σουλιώτισες,

* * *

Ἐτρέξαν' οἱ ἀρχόντισες κι' οἱ κορτεγκιάντες ὄλοι,
νὰ ἰδοῦνε τὰ γυμνάσια μέσα σ' τὸ περιβόλι
ὁ δὲ Τσεττέλης ὁ γιγτρὸς ἀπάν' ἀπ' τὸ μπαλαῶνι του,
ἐβγήκε μὲ τὴν μπλοῦζα του καὶ μὲ τὸ μπερστόνι του,
κι' ἀφοῦ ἐπαρτήρησε τὰ πάντα ἐν ἀνέσει,
εἶπε πῶς εἶναι μίμησις τὸ Ἐυρώπης καὶ τ' ἀρέσει.

* * *

Κι' ἦταν ἑπίεργο πολὺ, παιδιὰ πέντ' ἔξη χρόνων,
νὰ κάνουνε γυμνάσια μὲ πιάνου φέρτε χρόνιον,
καὶ νὰ πετᾶνε τοὺς κοντοὺς κῆρῶς καὶ τῆς κ ο ρ ί ν ε ς,
μ' ἕναν καιρὸ, σὰ νᾶτανε περφέτες μπαλαρίνες.

* * *

Δικαίως τὸ τιμήσανε κι' αὐτὸ τὸ πανηγῦρι,
τὰ πρῶτα σοτοβέλεσα κι' οἱ πρῶτοι ποδογῦροι
δικαίως τόσο εὖσομοι, τῆς πρώτης κρέμας κόρροι,
θερμὰ συγχαρητήρια ἐδώτανε σ' τὴν Μόρφου.

* * *

Ἄλλὰ κι' ἐκεῖν' ἡ Πατρινὰ, μικρούτσικη δασκάλει,
πῶχει τὰ μάτια τὰ νοπὰ, τὰ μάτια τὰ μεγάλα,
καὶ φέρνον' χίλιχ σκάνδαλα σ' αὐτὸν ποῦ τὰ κυτάξῃ,
θριάμβους ἔκαμε κι' αὐτὴ μὲ τὴν μικρὴν τῆς τάξι.

* * *

Μικρὴ ποῦ μὲ τὰ μάτια σου κάθε καρδιά λιγόνεις,
κι' εἶσ' ἀνηψιὰ καλόγρης τ' Ἁγίου, Χρυσογόνης,
ἄπλωσ' ἀπάνω μου τὸ φῶς ποῦ βγίνει ἀπὸ τ' ἀστέρη σου,
κι' ἄς γίνω ξύλινος κοντὸς νὰ παιζομαι σ' τὰ χέρια σου!

* * *

Ἡ φετεινὴ γυμναστικὴ ἐντύπωσιν ἔ' ἀφήκῃ,
ἔμπροστὰ τῆς καὶ τὰ Γαλλικὰ καὶ τὸ φιλοσοφικὸ,
τύφλες καὶ μουντζες νᾶχουνε, τύφλες καὶ μουντζες οὐλα,
κι' ἄ; ποῦμε, μπράβο σ' τὴν Τατῶ, κι' εἶγε σ' τὴν Ζαχαρούλα

* * *

Κι' ὁ Σωτηράκης ὁ Ῥαζῆς τὸν κάθε χρόνο γνοιάζεται
δασκάλους καὶ δασκάλισσας βαλοῦτες νὰ γενιᾶζεται,
γιατὶ τ' ἀρέσει νὰ ἔυπνᾶ κάθε μικρὸ παιδάκι,
ὅπως τ' ἀρέσουν ἡ ἄχες; κι' ἡ γινῶμες τοῦ Μακράκη.

* * *

Τὰς θεῖαις ἐξετάσεις τοῦ ἐπῆνεσαν πολὺ,
κι' εἶπαν πῶς εἶνε τοῦ σκολεϊγοῦ καμᾶρι καὶ στολή,

ἡ ἐξιπνη δασκάλισσα, ἡ δεσποσύνη Νίτσα,
 ποῦνε σ' τὰ γράμματα φωτιχά, κι' ἀηδόνι σ' τὴ φωνήτσά,

* * *

Καὶ τέλος πάντων εἶχαμε μ' αὐτάς τὰς ἐξετάσεις,
 εἰδῶν διασκοδάσεις·
 κι' εἶδα προδόους σ' τὰ σκολεῖα παντοίας καὶ μεγάλας,
 γιὰ ν' ἀγαπήνῃ τὰ παιδιὰ ὁ φίλος Μπουκουβάλας.

* * *

Κι' ἔτρεξε κάθε μιὰ κυρά
 πῶχει σ' τὸ πέτο της σουρὰ
 καὶ ψάθα μὲ κουκούλα,
 κι' ἔτρεξε κι' ἡ κυρά Βοῦ — Βιῦ
 γιὰ νὰ 'πιτύχῃ βαντεβοῦ
 μὲς τὴν ἀναμπουμπούλα.

* * *

Κι' ἔτρεξε κάθε λιγερό Νεράτσα τῆς πλατείας,
 κα'ῶς καὶ κάθε 'ξώφυλλο τῆς ἀριστοκρατίας·
 ὁ δὲ Γιαννάκης Χαλικιάς κατὰ τὰ εἰωθότα,
 ἐρώσε, ποῦ τρεπεπαὶ τὸ ἐψιλον σὲ γιῶτα,
 κι' ὁ Μπουκουβάλας ἔλεγε τοῦ Χαλικιά μὲ τρόπο,
 "μὴν ἐρωτᾷς γιὰ πράγματα ποῦ δὲν ἀξίζουν κίπο."

* * *

Δασκάλοι καὶ δασκάλισσες, χαλάλι νὰ σᾶς γένη,
 ποῦ σ' τὰ μικρὰ δροβάξετε τὴν κάθε μιὰ φυλλάδα·
 σὲ δὲ κλεινὸ Πολύβιε, τὸ μάτι μου χορταίνει,
 ὅταν σὲ βλέπῃ νὰ φορῆς τὸ μαύρη σου βελάδα.

* * *

Χαλάλι Ζαχαρούλα μου δασκάλα ζηλευμένη,
 ποῦρῆς κι' ἐρέστωσες τοὺς μεῖς τοῦ κάθε θηλυκοῦ,
 χαλάλι Νίτσα συμπαθῆς, σ' τὸ κάντο προκομένη,
 χαλάλι σου κι' ἐσὲ Ζά ν' D' "A ρ κ, φιλόπονος Γραικοῦ.

* * *

Ὁ τόπος μας, δασκάλες μου, πολλὰ θὰ σᾶς ὀρείλῃ,
 ἀφοῦ κὺλόκησεν, βουλή 'Υψίστου νὰ σᾶς στείλῃ,
 γιὰ νὰ ξιπνήστε 'σέρνικα καὶ τρυφερὰ κοράσια
 μὲ ἑλληνικὰ, μὲ γαλλικὰ, μὲ κάντο καὶ γυμνάσια.

* * *

Αὐτὰ σᾶς γράφω σήμερὰ δασκάλες καὶ δασκάλοι,
 μὲ βία μου μεγάλη,
 κατ' ἐπειδὴ μ' ἐβούρλισε ὁ ἕρωτας κι' ἡ ζέστα,
 ἀφίνω σήμερὰ ὀκτώ νὰ γράψω καὶ τὰ βέστα.

Εἰς καλλονήν.

Εἶσαι 'ψηλὴ, ξανθὴ, γαλανομμάτα,
 κομψὴ καὶ κάτασπρη σὰν περιστέρι,
 μὲ κόκκινα χειλάκια 'σὰν ντομάτα,
 μὰ ποῦ σοῦ λείπ' ἀλάτι καὶ πιπέρι!

Εἶσαι σὰν τὸ δροσάτο χαμομήλι
 ποῦ βγαίνει μὲς τῆς ὑστεραῖς τ' Ἀπρίλη·

Μάχουν τὰ χαμομήλια νοστιμάδαις,
 ἢ κάνουν φῶς μου, μόνον . . . γιὰ πανάδαις;

"Γιὰ — "Γιὰ.

Πικρὴ ἀλήθεια.

Ξανθοῦλα 'μορφονιά μου ντροπαλή,
 ὁπῶχεις τὰ μαλάκια σου στεφάνι,
 λυποῦμαι ποῦ μοῦ γένεσαι 'ψηλή·

Θὰ γένης σὰν τὸ Διάχο τὸν Πεφάνη!

Καὶ τότες, ποιὸς τολμάει νὰ σοῦ 'πῇ,
 νὰ κάμετε κορτοῦλες καὶ παιγνίδια,
 μὴν ἔχωντας σ' τὸ μπόι προκοπῆ,
 κι' ἂν εἶνε τὰ σουσοῦμια τοῦ ἀνίδια.

Λυποῦμαι ποῦ μοῦ γένεσαι 'ψηλή·
 γιὰτ' εἶχα σ' τὸ μυαλό μου νὰ σὲ πάρω

Μὰ πῶς; ἀφοῦ χωρὶς ὑπερβολή,
 σ' τὴ μέση σου μ' ἀφίνεις κι' ἀριβάρω.

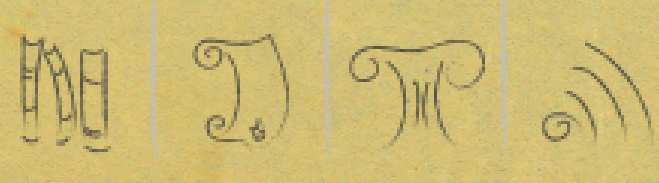
"Ὁ καλόγηρος.

Γροῦφος.

Χιλιάδες ἔχει χάρες τὸ κορμί σου,
 σουρίζουνε μυαλά γιὰ πινομή σου·
 μὰ 'σὺ 'σαι παντρεμένη καὶ γελαῶς

Καὶ ὅμως, κάτι κλέφτεις καὶ φυλλᾶς!

"Ἐνας ἄλλος.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Κ ρ ο υ φ ό .

Πήγα κι' ἐγὼ σ' τὸ Λίντζι μιὰ φορά,
ποῦ ἔχα ρευματισμούς και βάσανα,
και μῶτυχες κι' ἐσύ για συφορὰ
μέσα σ' τὴν ὥρα ποῦ ξανάσανα!

Κι' ἐνῶ ἔλεγα πῶς ἐγιατρεύτηκα,
μ' ἔκαμες σύ κι' ἐσακατεύτηκα
κι' ἔτσι, μὲ τὰ λουτρά τόσον καιρὸ,
ἔκανα τρύπες μέσα σ' τὸ νερό!

"Ηχ2α.—"Ηχ2α.

ΙΤΑΛΙΑΝΟΣ ΣΟΛΑΤΣΗΣ

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀπεβίωσεν αἰρνηθίως ἐν ἡλικίᾳ τριάκοντα και δύο ἐτῶν ὁ ἀριστος κλαρινιστὴς και ἀγαθότατος νέος Ἰταλιάνος, Σολάτσης. Ὁ θάνατός του καταλύπησεν ὀλόκληρον τὴν κοινωνίαν διότι ἦτο γνωστότατος και συμπαθέστατος. Ὁ φίλος και συνάδελφος του κ. Γεράσιμος Ταραζῆς ἀπήγγειλεν τὸν ἐξῆς ἀποχαιρετισμὸν πρὸ τοῦ φερέτρου του.

"Ἐξ ὀνόματος πάντων τῶν συναδελφῶν σου ἀγαπητέ μοι Ἰταλιάνε, τοὺς ὁποίους τὸ τόσον αἰρνηθίον αἰουσμα τοῦ θανάτου σου κοιρίως ἐλύπησεν, σοὶ προσιφινῶ τὸ ὕστατον χαῖρε!

Ἡ πρόωρος στέρησίς σου εἶναι διὰ πάντας ἡμᾶς ὀδυνηρὰ και δικαίως ἡ Φιλαρμονικὴ Σχολὴ τῆς ὁποίας ἦσο τὸ κόσμημα, πεθεῖ διὰ τὴν σκληρὰν και ἀκαριαίαν ὑπὸ τοῦ θανάτου ἀρπαγὴν σου.

Ἐν τῇ Σχολῇ μας κατεῖχες τὴν πρωτεύουσαν θέσιν, και διὰ τὴν χάριν τοῦ μουσικοῦ ταλάντου σου, και διὰ τὰ ἀδολα και εὐγενῆ σου αἰσθήματα.

Ὡς πολίτης, ἦσο χρηστός, ἀγαθὸς και κρινωνικότατος. Ἄλλ' ἐμελλε διότι ἦσο τόσον καλὸς νὰ συντριβῆς ὑπὸ τοῦ θανάτου, ὅστις φρονῶν τὰ προτερήματά σου, σὲ ἐπληξεν διὰ τοῦ φαρμακεροῦ βέλους του.

Και τώρα πρὸ τοῦ τάφου σου, κατηφεῖς και περίλυποι κυκλῶντες τὸν νεκρὸν σου, χύνομεν δάκρυα ἀδελφικῆς ἀγάπης, ἐπὶ τῷ ἀποχωρισμῷ και τῇ ἀρπαγῇ σου.

Νὰ σοὶ εἴπω περισσότερα, ἀδυνατῶ διότι ἡ λύπη μοῦ κυριεῖται τὴν ψυχὴν και μόνον σὲ ἀποχαιρῶ, μετ' ἐμοῦ δὲ σὲ ἀποχαιρῶσι και πάντες οἱ ἄλλοι συνάδελφοί σου.

Χαῖρε λοιπὸν διὰ παντὸς, ἀγαπητέ Ἰταλιάνε! ἡ μνήμη σου θὰ παραμένῃ εἰς ἡμᾶς προσφιλές και τὸ ὄνομά σου ἀλησμονητόν.

Σ Ε Μ Ι Α .

Ἐσύ ποῦ δὲν μὲ θέλεις και μὲ περιφρονεῖς
πῶς εἶμαι και τεμπέλης και χάχας κι' ἀγενής,

Ποῦ τόσα διαδίδεις χωρὶς νὰ σὲ ζητήσω,
φαντάσου ἂν σ' ἐζητοῦσα τί ἤθελε ἄγρικῆσαι!

Κυρά μου λογαριάζεις χωρὶς τὸν ξενοδόχο
κι' ἂν θέλω σὰν κι' ἐσένα, μοῦ φέρνουν' ἕνα λόχο.

Πλὴν σ' ἀγαπῶ, κυρά μου, και μάθε καθαρά,
πῶς θαῦρω τὸν μπελλιὰ μου μ' ἐσὲ καμμιά φορά.

Κι' ἂν σιταρόχλωμή μου κοπέλα, φιγουρίνι,
ἄβρεθῆς ἀπέναντί μου και μῶρθη τὸ μπουρίνι,

Σ' ἀρπάζω μὲς τῇ ζάλη, τὸ κόβω και κουμποῦρι.
κι' ἐδῶθε πᾶν' οἱ ἄλλοι και μιὰ και σ' τὸ Ληξοῦρι.

ΟΧΙ ΕΓΩ.

Α Γ Γ Ε Λ Ι Α Ι .

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐπερπατήσαμεν αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἑλληνικοῦ τμήματος τοῦ ἀρχαιοτάτου και ἀξιολόγου παρ' ἡμῖν Ἐκπαιδευτηρίου Ῥαζῆ, ἐπιζήλιος τῶν διδασκάντων καθηγητῶν και διδασκάλων και τῆς φήμης και τοῦ ὀνόματος ὅπερ ἀνέκαθεν χαιρεῖ τὸ Κατάστημα τοῦτο. Αἱ τοῦ πρώτου ἡρξάντο προχθὲς τὴν 3 Ἰουλίου Αὔριον δὲ Κυριακὴν περὶ ὥραν 6 μ. μ. θέλουσιν τελεσθῆ αἱ σωματικαὶ ἀσκήσεις τῶν μαθητῶν ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Σχολῆς.

— Ἀγοράζονται διάφορα τιμοληρᾶ ἀντικείμενα και σκεῆθῶς και λίθοι πολυτίμοι. Οἱ ἔχοντες τοιαῦτα πρὸς πόλιν, ἀπεθνήσκουσιν εἰς τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα τῶν ἀδελφῶν Ἀβλίου (Ἀβλιχάκη.)

— Ἐνοικιάζεται ἡ νεώδητος ἀνώγειος οἰκία τῶν ἀδελφῶν Ἠλία Καππάτου, ὀλόκληρος ἢ και χωριστὰ, κειμένη πλησίον τοῦ περιβολίου κ. Χαριτάτου μεταξὺ Νομαρχίας και Εἰσαγγελείας. Νομίζομεν περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ἄλλα ἀφοῦ τὸ εὐξερὸν και λοιπὰ πλεονεκτήματα τῆς τοποθεσίας τυγχάνουσι γνωστά, Πληροφορίαι παρὰ τῷ Συμβουλευτῇ Καππάτου.

— Εἰς τὸ ἀρτοποιεῖον ἢ " Πολυτέλεια " τοῦ Βελέντζα ἀφίετο εἰδικὸς τεχνίτης διὰ τὴν κατασκευὴν παξιμαδιῶν τὰ ὁποῖα γίνονται ἔκτακτα. Ἄρει μίαν φρανὰ νὰ τὰ δοκιμάσητε και εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι κατὰ ἑκατοστάδας θὰ τὰ παραγγέλετε.

— Ὁ περίφημος βαρεὺς Β. Λιβιεράτος, ἐργαζόμενος ἐν Βώλφ δι' ἀτμοκίνητου μηχανήματος, ἀπεφάνισε νὰ ἐργάζεται ἐδῶ, και ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ὑποστηριχθῆ παρ' ὅλαν διότι εἶναι ἀξίος τῆς φήμης του.

ΓΥΗΘΙΣ ΛΕΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΖΙΑΝΟΥ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

